

Sygn. akt I C 1439/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 listopada 2016 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie, Wydział I Cywilny,

w składzie:

Przewodniczący: SSR Piotr Żywicki

Protokolant: st. sekr. sądowy Małgorzata Karwacka

po rozpoznaniu w dniu 17 listopada 2016r. w Olsztynie,

na rozprawie,

sprawy z powództwa T. C.,

przeciwko (...) Company SE z siedzibą w R.

o zapłatę,

I zasądza od pozwanego (...) Company SE z siedzibą w R. na rzecz powoda T. C. kwotę 7.592,42 zł (siedem tysięcy pięćset dziewięćdziesiąt dwa złote 42/100) z odsetkami ustawowymi od kwoty 5.100 zł (pięć tysięcy sto złotych) od dnia 20 czerwca 2014 roku do dnia zapłaty oraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 2.492,42 zł (dwa tysiące czterysta dziewięćdziesiąt dwa złote 42/100) od dnia 30 sierpnia 2016 roku do dnia zapłaty;

II zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.872 zł (tysiąc osiemset siedemdziesiąt dwa złote) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 1.200 zł (tysiąc dwieście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego;

III nakazuje ściągnąć od pozwanego (...) Company SE z siedzibą w R. na rzecz Skarbu Państwa – kasa Sądu Rejonowego w Olsztynie kwotę 371,12 zł (trzysta siedemdziesiąt jeden złotych 12/100) tytułem tymczasowo poniesionych wydatków.

/-/ SSR Piotr Żywicki

Sygn. akt: I C 1439/15

UZASADNIENIE

Powód T. C. wniósł ostatecznie o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego (...) Company SE z siedzibą w R. Oddział w Polsce kwoty 7.592,42 zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty 5100 zł od dnia 20 czerwca 2014r. do dnia zapłaty oraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 2.492,42 zł od dnia 30 sierpnia 2016r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu.

W uzasadnieniu swojego roszczenia powód wskazał, że dochodzona kwota stanowi odszkodowanie za uszkodzenie należącego do niego pojazdu marki V. (...) w wyniku kolizji z dnia 19 maja 2014r. Sprawca szkody posiadał ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej u pozwanego. Ubezpieczyciel uznał swoją odpowiedzialność co do zasady i wypłacił w toku postępowania likwidacyjnego łączną kwotę 2.037,57 zł. Zdaniem powoda kwota ta była zaniżona (k. 2-3, k. 100).

Pozwany (...) Company SE z siedzibą w R. Oddział w Polsce w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od pozwanego na jego rzecz kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazał, że uznał zasadność roszczenia co do zasady i wypłacił odszkodowanie w odpowiedniej kwocie, która w jego ocenie była kwotą należną powodowi (k. 21-23).

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 19 maja 2014 r. doszło do kolizji drogowej w wyniku której uszkodzony został pojazd powoda marki V. (...), o nr rej. (...). Sprawca kolizji posiadał ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej u pozwanego. Szkada została zgłoszona pozwanemu.

(bezsporne; akta szkody na CD – k. 30)

Do przywrócenia pojazdu do stanu poprzedniego niezbędna była wymiana: poszycia drzwi przednich lewych oraz poszycia drzwi tylnych lewych.

Do naprawy nadawał się: zderzak przedni, błotnik przedni lewy, błotnik tylny prawy i osłona progu.

Zastosowanie do naprawy części alternatywnych o jakości w pełni odpowiadającej częściom oryginalnym (sygnowanymi znakami O lub Q) w wypadku pojazdu powoda (2 – letniego) nie znajduje ekonomicznego uzasadnienia. Poza tym dla żadnego z uszkodzonych elementów nie były dostępne części o jakości odpowiadającej częściom oryginalnym pochodzącym z sieci sprzedaży producenta. Zastosowanie części alternatywnych innych niż sygnowane znakami O lub Q, w tym części o tzw. porównywalnej jakości (np. sygnowanymi znakami P, PJ lub części z rynku wtórnego) nie gwarantuje w pełni przywrócenia pojazdu do stanu sprzed szkody.

Całkowity koszt naprawy pojazdu, w przypadku przeprowadzenia naprawy w warsztacie stosującym stawki robocizny na poziomie średnim w regionie, tj. 115zł /rbg, z zastosowaniem wyłącznie cen oryginalnych wyniósłby 9.229,99 zł brutto.

(dowód: opinia biegłego mgr inż. J. B. – k. 47-57, k. 82-83).

Pozwany w toku postępowania likwidacyjnego wypłacił powodowi kwotę 2.037,57 zł.

(bezsporne)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach przedmiotowej sprawy, w tym aktach szkody, których wiarygodność nie była przez strony kwestionowana i nie budziła wątpliwości Sądu.

W celu uzyskania wiadomości specjalnych Sąd dopuścił także dowód z opinii biegłego. Opinia ta nie była kwestionowana przez żadną ze stron.

Wskazać należy, że pozwany co do zasady nie kwestionował swej odpowiedzialności za likwidację szkody, twierdził jedynie, iż wypłacona w toku postępowania likwidacyjnego kwota całkowicie czyniła zadość roszczeniom powoda.

Odpowiedzialność pozwanego znajduje uzasadnienie w przepisach kodeksu cywilnego, w tym. art. 805 i 822 § 1 k.c. Ustalenie wysokości szkody i sposobu jej naprawienia odbywa się w zgodzie z zasadami określonymi w art. 361 § 2 k.c. i art. 363 § 1 k.c. – na podstawie odpowiedzialności za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła oraz trybu naprawienia szkody pieniężnej. W przypadku naprawy szkody w pieniądzu, wysokość

odszkodowania powinna być ustalona według cen z daty ustalenia odszkodowania, chyba że szczególne okoliczności wymagają przyjęcia za podstawę cen istniejących w innej chwili.

Zgodnie z linią orzecznictwa Sądu Najwyższego do ustalenia wysokości odszkodowania w przypadku ubezpieczenia OC ma zastosowanie zasada pełnego odszkodowania (wyrok SN z 11.06.2003 r., V CKN 308/2001), a zakład ubezpieczeń zobowiązany jest na żądanie poszkodowanego do wypłaty odszkodowania obejmującego celowe i ekonomicznie uzasadnione koszty nowych części i materiałów służących do naprawy uszkodzonego pojazdu (uchwała SN z 12.04.2012 r., III CZP 80/2011).

Nadto, wypłata odszkodowania z OC nie może być uzależniona od wcześniejszej naprawy samochodu z własnych środków, albowiem obowiązek naprawienia szkody przez wypłatę odpowiedniej sumy pieniężnej powstaje z chwilą wyrządzenia szkody i nie jest uzależniony od tego, czy poszkodowany dokonał naprawy rzeczy i czy w ogóle zamierza ją naprawić (wyrok SN z 08.07.2003 r., IV CKN 387/01).

Jak wynika z opinii biegłego, szkoda w pojeździe powoda wyniosła 9229,99 zł. Do chwili obecnej pozwany wypłacił zaś powodowi odszkodowanie w kwocie 2037,57 zł. W związku z powyższym, w dalszym ciągu niezlikwidowana przez pozwanego szkoda powoda wynosi 7.192,42 zł.

Kwotę tę należało o powiększyć o poniesiony przez powoda koszt ustalenie rzeczywistych kosztów naprawy pojazdu (tj. 400 zł). Jak wskazał Sąd Najwyższy w uchwale z 18.5.2004r. (III CZP 24/04, OSNC 2005/7-8/117), koszt ekspertyzy wykonanej na zlecenie poszkodowanego może powiększyć należne mu odszkodowanie, w zależności od okoliczności sprawy. Szkodę majątkową należy przy tym rozumieć w oparciu o art. 361 § 1 k.c., jako różnicę między stanem majątkowym poszkodowanego, który powstał po nastąpieniu zdarzenia powodującego uszczerbek, a stanem jaki by istniał, gdyby to zdarzenie nie nastąpiło. Szkoda obejmuje bowiem także celowe, konieczne i obiektywnie uzasadnione wydatki poniesione w następstwie zdarzenia wywołującego szkodę, zmierzające do ograniczenia, wyłączenia lub likwidacji szkody i przywrócenia stanu równowagi w majątku poszkodowanego, kompensacji szkody.

Porównanie kwoty ustalonej i wypłaconej przez pozwanego z kwotą jaką pozwany winien na jego rzecz uiścić wskazuje, że żądanie powoda zwrotu kosztów poniesionych w związku ze sporządzeniem opinii prywatnej w celu weryfikacji rozliczenia pozwanego było zasadne.

Ostatecznie zatem w oparciu o ww. przepisy na rzecz powoda należało zasądzić kwotę 7592,42 zł (pkt I wyroku).

Na podstawie art. 817 § 1 kc w zw. z art. 481 § 1 kc i art. 14 ust. 1 ustawy z 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych (...) oraz art. 321 kpc należało zasądzić odsetki ustawowe zgodnie z żądaniem powoda (k. 100). Jak wynika bowiem z akt szkody (na płycie CD) przyjęcie zgłoszenia szkody nastąpiło w dniu 20.05.2014r., a zatem trzydziestodniowy termin na spełnienie świadczenia minął z dniem 20.06.2014r.

W pkt II wyroku w oparciu o art. 98 §1 i 3 kpc należało zasądzić od pozwanego na rzecz powoda zwrot całości poniesionych przez niego kosztów procesu. Koszty te wyniosły 1872 zł, na co składały się opłata sądowa od pozwu w kwocie 255 zł, wynagrodzenie pełnomocnika profesjonalnego w kwocie 1200 zł, uiszczona w kwocie 400 zł zaliczka na poczet wynagrodzenia biegłego oraz 17 zł opłaty skarbowej.

W pkt III wyroku w oparciu o art. 113 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 98 §1 kpc orzeczono o obowiązku zwrotu tymczasowo poniesionych przez Skarb Państwa kosztów, nakazując ściągnąć od pozwanego kwotę 371,12 zł na którą składały się: 125 zł tytułem brakującej opłaty od rozszerzonej części powództwa, oraz 193,73 zł i 52,39 zł tytułem wynagrodzenia biegłego nie pokrytego z wniesionych przez strony zaliczek.

/-/ SSR Piotr Żywicki